

Ideoloģiskā darba uzlabošana— svarīgs uzdevums

Partijas Programmā norādīts, ka komunisma celtniecības periodā neizmērojami pieaug ideoloģiskā darba nozīme, uzsverta nepieciešamība ieaudzināt darbaļaudis marksistiski-leninisko pasaules uzskatu, pašaizliedzīgu uzticību komunisma lietai, apzinīgu attieksmi pret darbu, kolektīvu.

Izpildot partijas Programmas prasību, pēc PSKP XXII kongresa ideoloģiskajā darbā izraisījusies jauna rosme. To sekmēja Vissavienības apspriede ideoloģijas jautājumos, laikraksta «Pravda» 50. gadadienas svinības un citi pasākumi.

Taču PSKP Centrālā Komiteja, kas apsprieda partijas Kuibiševs un Minskas apgabalu komiteju atskaites par ideoloģisko darbu, atzīmēja nopietnus trūkumus šajā svarīgajā partijas darba nozarē. Galvenie no tiem: nav izmantoti visi darbaļaužu audzināšanas līdzekļi, šis atbildīgais pienākums gulstas tikai uz atsevišķu darbinieku pleciem, bet daudzi saimnieciskie vadītāji par to neinteresējas, bieži vien ideoloģiskais darbs ir kampanveidīgs, nekonkrēts, nekalpo padomju ļaužu mobilizācijai saimniecisko uzdevumu atrisināšanai, nereti nenovērtē uzskates agitācijas nozīmi.

Kā ir mūsu rajonā? Nenoliedzami, pēdējā laikā ideoloģiskajā darbā gūti panākumi. Interesantākas un saturīgākas kļuvas lekcijas, dzīvāki kultūras pasākumi, vairākas partijas organizācijas nopietnāk veic individuālo audzināšanas darbu.

Plaviņu padomju saimniecības partijas pirmorganizācija (sekretārs b. Petrovskis) pratusi iedzīvotājiem nodrošināt lekciju darbu. Šogad te strādnieki un kalpotāji noklausījušies daudz lekciju par politiskiem, lauksaimniecības, starptautiskiem un citiem jautājumiem. Lekcijas organizē ne vien saimniecības centrā, bet arī brigādēs. Savienots ar organizatoriskajiem pasākumiem, šis darbs dod pozitīvus rezultātus saimniecisko uzdevumu risināšanā.

Labi saimnieciskie panākumi ir kolhozam «Selga». Un var droši teikt, ka tas ir arī vietējo lektoru un agitatoru nopelns, kuri nopietni nodarbojas ar cilvēku audzināšanu. Protams, nevar apgalvot, ka šeit darīts viss iespējamais, taču paveikts nav maz, un tas pelna atzīnīgu novērtējumu.

Seces padomju saimniecības komunisti ar partijas pirmorganizācijas sekretāru b. Spuli priekšgalā daudz paveikuši individuālajā darbā ar ticīgajiem, kā rezultātā saimniecības kolektīvā strauji samazinājusies reliģijas ietekme. Šai ziņā pozitīvi jānovērtē arī Neretas vidusskolas direktora b. Skrupska vadītā ateistu kluba darbs. Saturīgās, interesantās lekcijas un pārrunas, ar kurām nereti izbrauc arī pie kaimiņiem, vienmēr pulcina daudz ļaužu.

Taču netrūkst mūsu rajonā arī citādu piemēru, kas liecina, ka ne visas partijas organizācijas novērtējušas partijas Programmas prasību par nepieciešamību uzlabot ideoloģisko darbu, cilvēku audzināšanu. Nav cienā lekciju un agitatoru darbs Vietalvas padomju saimniecībā. Te ir viena no spēcīgākajām partijas organizācijām — pāri par 30 komunistu, taču pirmorganizācijas sekretārs b. Zazitis nav pratis virzīt komunistu pūles saimniecības kolektīva audzināšanai.

Slikti strādā lektoru grupa pie Sēlpils astoņgadīgās skolas. Tās vadītāja b. Krūmiņa pieļāvusi, ka darbs galīgi apsticis. Šīs grupas lektori pēdējās lekcijas kolhozos «Arājs» un «Daugava» nolasījuši agrā pavasarī.

Cik nevērigi daži partijas pirmorganizāciju sekretāri izturas pret ideoloģiskā darba jautājumiem, liecina stāvoklis rajona remontu un celtniecības pārvaldē. Bijušais

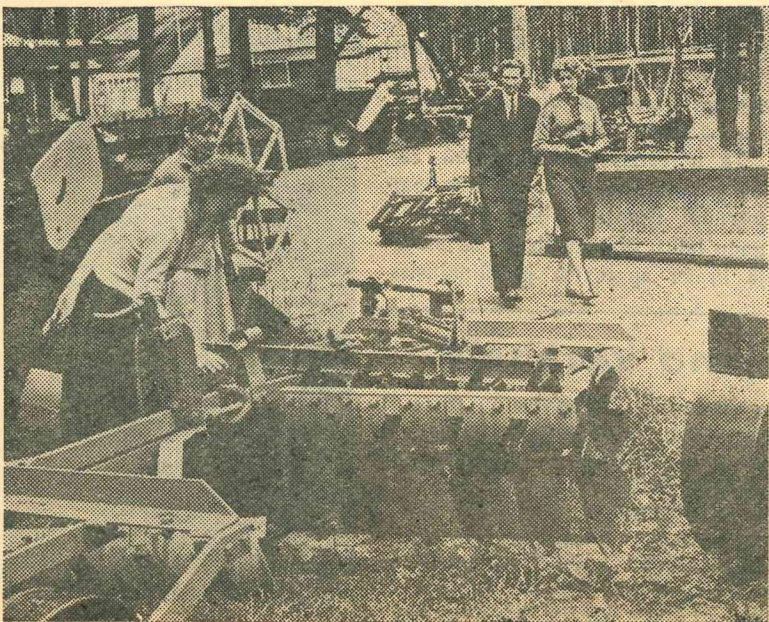
pirmorganizācijas sekretārs b. Zelenkovs vienmēr akurāti sastādīja plānus, pieprasīja partijas rajona komitejai lektoros, bet, kad tie ieradās, parasti atrada priekšā tukšu zāli. Pārvaldes priekšnieks b. Formakovs par šiem jautājumiem neizrādīja ne mazāko interesi, vēl vairāk — pats lekcijas savā kolektīvā nelasīja. Vai tad kāds brīnums, ka uzņēmumā ir daudz trūkumu, kas izriet tieši no vāji nostādītā ideoloģiskā darba — disciplīnas pārkāpumi, brāķa gadījumi utt.? Jaunajam pirmorganizācijas sekretāram b. Tihonovam jāpanāk šai ziņā radikāls lūzums.

Svarīga nozīme ir arī uzskates agitācijai. Mums ir daudz piemēru, kas liecina par šī agitācijas veida pareizu novērtēšanu. Bet dažos kolektīvos pret to izturas neiedomājami formāli. Gaļas pārstrādāšanas uzņēmumā, piemēram, līdz pat pēdējam laikam nebija nopietni lozungi, kas aicināja godam sagaidīt... PSKP XXII kongresu. Šiem lozungiem taču ik dienas steigā garām arī uzņēmuma partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Semjonovs, un divaini, ka viņam nerādās neērtības sajūta, uzlūkojot novecojušos uzskates agitāciju.

Tagad, kad darbaļaudis risina lielus uzdevumus, īpaši lauksaimniecībā, kur norit cīņa par jaunajām robežlinijām lopkopības produktu ražošanā, nedrīkstam nenovērtēt ideoloģiskā darba nozīmi. Jāizmanto visas tā formas — lekcijas, agitatoru pārrunas — grupu un individuālās, uzskates agitācija, sienas avīzes, saturīgi un augsti idejiski kultūras darba pasākumi. Tie jāliek uzmanības centrā ne vien partijas pirmorganizāciju sekretāriem un visiem komunistiem, bet arī katram inteliģences pārstāvim. Vairāk jāpalīdz šais pasākumos partijas rajona komitejas instruktoriem, vietējo padomju darbiniekiem.

Nedrīkstam aizmirst vēl vienu svarīgu PSKP CK norādījumu, kas ietverts lēmumā par partijas Kuibiševs un Minskas apgabalu komiteju ideoloģisko darbu — rūpes par cilvēku. Maz vērtības būs lektoru un agitatoru pūlēm, ja nepretīsim tikt galā ar lielajiem trūkumiem darba organizācijā, necentīsimies uzlabot cilvēku darbu un sadzīves apstākļus. Trūkumu šai ziņā mums vēl diezgan, bet daudzus no tiem var novērst pavisam vienkārši, ja vien ir griba un neatlaidība. Tāpēc cilvēki, kas veic audzināšanas darbu, nedrīkst būt vienaldzīgi pret trūkumiem darbā un sadzīvē.

Ideoloģiskais darbs — viens no vissvarīgākajiem partijas darba iecirkņiem, no kura tieši atkarīgi mūsu saimnieciskie panākumi. To nedrīkst aizmirst.

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 34 (2729)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 2. augustā

Maksā
2 kap.

Vērtīga domu apmaiņa

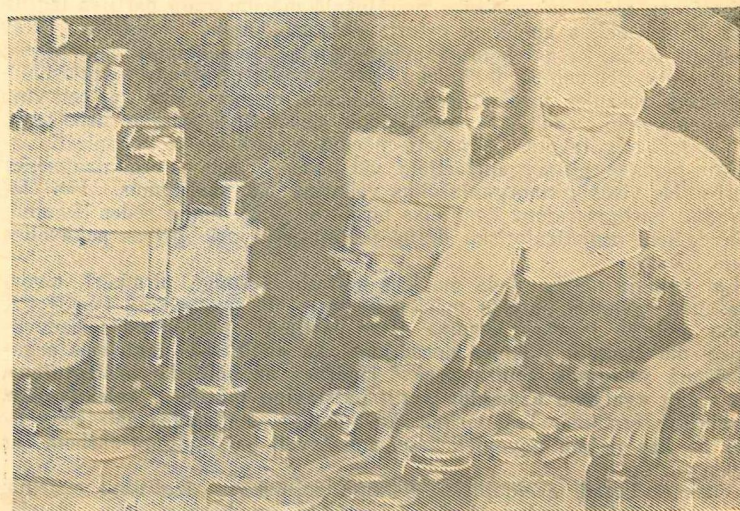
Lai uzlabotu sienas avīžu redkolēģiju darbu, celtu sienas preses lomu darbaļaužu komunistiskajā audzināšanā, Plaviņu sabiedriskā partijas kabineta kultūras sektors sarīkoja apspriedi. Tanī piedalījās pilsētas uzņēmumu un iestāžu sienas avīžu redkolēģiju locekļi, vairāki partijas pirmorganizāciju sekretāri, arodbiedrību vietējo komiteju locekļi.

Sienas preses darbinieki apmaiņās domām, kādi pasākumi jārisina, lai sekmētu ražošanas plānu izpildi, palīdzētu izskaust dažādas nebūšanas un trūkumus mūsu dzīvē. Par redkolēģiju uzdevumiem runāja sabiedriskā partijas kabineta vadītāja L. Brasliņa, laikraksta «Padomju Daugava» redakcijas darbinieks D. Slikšāns.

Apspriedes dalībnieki vienojās, ka sienas avīžu izdošana jāorganizē visos uzņēmumos, iestādēs, organizācijās. Šā gada pēdējā ceturksnī partijas kabinets rīkos sienas avīžu skati ar redkolēģiju darbinieku savstarpēju darba pieredzes apmaiņu.

V. ABOLIŅŠ

Sezona sākusies

Jēkabpils augļu un konservu fabrikas laboratorijā šodien mazliet savādāks noskaņojums nekā citkārt. Uz galda trauki ar pirmo šogad ražoto produkciju. Te degustācijas komisija pārbauda pirmo ievāriju.

Bet iegriezīsimies plašajā ceļā, kur strādā šīs produkcijas ražotāji. Lūk, ogu atbrīvotāji rūpīgi apstrā-

dā tikko atvestās izejvielas. Drīz sārtās zemenes tiks pārstrādātas garšīgos ievārijumos. Bet pirms tam tās mazgās, sterilizēs, varīs, veiks, tā sakot, visu vajadzīgo apstrādi, līdz nonāks pie fasētājiem, kas garšīgo ievāriju iepildīs burkā un aizvākos tās. Čeha vecākais meistars Antons Ivbulis nosauc labākos strādniekus — Ēnu Seredu un Irēnu Plociņu, kas strādā pie konservu aizvākšanas. Turpat čehā strādā vārietājs Anastasija Andrejeva un Velta Križanovska. Viņas ar īpašu pašu izgatavotu maisītāju vērīgi pārbauda produkciju, lai ievārijums būtu labs un garšīgs. No tā, kā viņas strādā, lielā mērā atkarīga produkcijas kvalitāte. Pēc dažām dienām veikalos plauktos parādīsies zemeni, upeņu, ērkšķogu un citu ogu

Skola gaida

Nav tālu 1. septembris, kad sāksies jaunais mācību gads. Ap seši tūkstoši bērnu šogad varēs mācīties jaunajā skolā, ko uzcēlusi Jēkabpils celtniecības pārvalde. Aizvakar tika parakstīts akts par skolas nodošanu

ekspluatācijā. Tajā būs piecpadsmit klases, sporta zāle, dušas, ķīmijas un fizikas kabineti un divas darbnīcas, kā arī skolotāju dzīvokļi.

I. BĒRZS

Desmitiem jaunu veidu lauksaimniecības mašīnu

Padomju Latvijas tautas saimniecības sasniegumu izstādē eksponētas desmitiem dažādu lauksaimniecības mašīnu, kuru ražošanu pēdējā laikā apguvuši republikas lauksaimniecības mašīnu rūpnieciskie kolektīvi. Laukumā, kur novietotas šīs mašīnas, vienmēr ir daudz apmeklētāju.

LTA fotohronika

ievārijumi un džemi, uz kuru etiķetēm būs rakstīts: «Ražojusi Jēkabpils konservu rūpnīca.»

Attēlos: 1) strādā konservu aizvākotāja Ēna Sereda, 2) laborante Līvija Jansone rūpīgi pārbauda jaunās produkcijas kvalitāti.

I. TERAUDS
V. BEĻEVIČA foto

PARTIJAS DZĪVE

GATAVOSIMIES JAUNAJAM MĀCĪBU GADAM PARTIJAS IZGLĪTĪBAS SISTĒMĀ

Izvērstās komunistiskās sabiedrības celtniecības periodā sevišķa nozīme ir partijas ideoloģiskajam darbam. «Jo augstāks ir sabiedrības locekļu apzinīgums, — teikts PSKP Programmā, — jo pilnīgāk un plašāk atraisīs viņu radošā aktivitāte komunisma materiāli tehniskās bāzes radīšanā, komunistisku darba formu un cilvēku jauno savstarpējo attiecību attīstīšanā un tātad jo straujāk un sekmīgāk tiek atrisināti komunisma celtniecības uzdevumi.»

Pēc PSKP XXII kongresa ievērojami uziabojies ideoloģiskās audzināšanas darbs partijas pirmorganizācijās. To sekmēja PSKP CK veiktie pasākumi ideoloģiskā darba pastiprināšanā, piemēram, Vissavienības apspriede par ideoloģiskā darba jautājumiem, sabiedrisko zinātņu katedru darbinieku Vissavienības sanāksme, laikraksta «Pravda» 50. gadadienas svinības un citi. Ideoloģiskā darba tālākai pastiprināšanai svarīga nozīme ir arī PSKP CK nesenajam lēmumam par ideoloģiskā darba vadīšanu Kuibiševas un Minskas partijas apgabala komitejās. Viss sacītais liecina, ka, neskatoties uz gūtajiem panākumiem, Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja arvien no jauna vērs visu partijas organizāciju uzmanību uz to, cik svarīgs pašreizējos apstākļos ideoloģiskais darbs, ka tam pastāvīgi jābūt katras partijas organizācijas uzmanības centrā.

Viena no svarīgākajām partijas pirmorganizāciju ideoloģiskā darba formām ir partijas izglītības sistēma. Tajā ik gadus mācās ne tikai komunisti, bet arvien pieaugošā skaitā bezpartejiskais rūpnīcu, padomju saimniecību, kolhozu, dažādu iestāžu un organizāciju aktīvs. Piemēram, mūsu cukurfabrikā pagājušajā mācību gadā partijas izglītības tīklā mācījās apmēram ceturtdaļa uzņēmuma kolektīva. Nav nekādu šaubu, ka arī jaunajā mācību gadā partijas izglītības sistēmā iesaistīsies vēl vairāk dalībnieku, kas savukārt sekmēs marksistiski-ļeņiniskā pasaules uzskata nostiprināšanos padomju cilvēkos, cels viņu apziņas līmeni, veicinās komunistiskās sabiedrības ātrāku uzcelšanu.

Lai labi sagatavotos jaunajam mācību gadam un to organizēti uzskatu, partijas pirmorganizācijām vēl jāveic liels organizatoriskais darbs. Ne visas pirmorganizācijas veikušas tos pasākumus, kas izstrādāti partijas rajona komitejas biroja š. g. 25. maija sēdes lēmumā. Pie dažiem organizatoriskā darba jautājumiem arī gribas pakavēties šajā rakstā.

Lai jaunajā mācību gadā mācības noritētu sekmīgi, pirmkārt, nepieciešams izvēlēties pareizu mācību formu. Te jāņem vērā PSKP CK 1960. gada 9. janvāra lēmuma «Par partijas propagandas uzdevumiem mūsdienu apstākļos» norādījums, ka «politiskās izglītības organizēšanā smaguma centrs praksē jāpārnēs uz politisko pašizglītību», ka vajag «galveno uzmanību veltīt patstāvīgo mācību kolektīvajām, semināru formām». Tas nozīmē, ka pulciņos, politiskās jāiesaista tikai tie, kas tiešām nav pietiekami sagatavoti patstāvīgam darbam ar grāmatu.

Otrkārt, tagad izveidojusies elastīga politiskās izglītības sistēma, kas spēj pilnīgi apmierināt visu komunistu un bezpartejisko daudzveidīgās vēlēšanās un intereses. Partijas izglītības sistēmā ir šādas mācību programmas: filozofijas zinātnes pamati (pulciņiem), politiskās ekonomijas pamati (pulciņiem), marksisma-ļeņinisma pamati (pulciņiem un semināriem), PSKP vēsture (pulciņiem, semināriem), dialektiskais un vēsturiskais materiālisms (semināriem), komunistiskās audzināšanas pamati (pulciņiem, semināriem), politisko zināšanu pamati, sociālistiskās rūpniecības, lauksaimniecības, celtniecības, padomju tirdzniecības ekonomika (pulciņiem, semināriem), sociālistiskās rūpniecības, lauksaimniecības ekonomika (ekonomiskajām skolām), zinātniskā ateisma jautājumi (pulciņiem, semināriem), marksistiski-ļeņiniskā estētika (semināriem), PSRS ārējā politika, sociālistiskās celtniecības pieredze tautas demokrātijas valstīs, starptautiskā komunistiskā kustība (semināriem), iekšējās un ārējās politikas pamati. Šo programmu izdošana jau liecina, ka politiskajā izglītībā var pilnīgi apmierināt visu vēlēšanās un intereses. Galvenais ir tas, lai katrs pēc savām interesēm izvēlās tos jautājumus, ko viņš grib studēt. Partijas pirmorganizācijām stingri jāievēro brīvprātības princips, komplektējot politiskās izglītības tīklu.

Treškārt, brīvprātības princips nemaz nenozīmē pašplūsmi. Tieši otrādi, partijas pirmorganizācijām jā rūpējas, lai komunistu politiskajā izglītībā būtu mācību secība, pakāpenība, lai no gada uz gadu komunisti celtu savu idejiski politisko līmeni, apgūtu marksisma-ļeņinismu kā vienotu mācību, bet ne gadiem ilgi mīnātos uz vietas.

Kolhoza „Sarkanais karogs” komjauniešu un skolēnu AICINĀJUMS

Mēs, kolhoza «Sarkanais karogs» komjaunieši, strādājot diendienā savas saimniecības druvās un fermās, pieliekam visas pūles, lai kāpinātu lopkopības produkcijas ražošanu, lai nodrošinātu lopus ar barību.

Apsverot stāvokli par lopbarības sagādes norisi un ievērojot šā gada kaprīzos klimatiskos apstākļus, mēs, komjaunieši un skolēni, ierosinājam kolhoza valdei sagatavot lapu slotiņu barību. Mēs apņemamies palīdzēt ziemas periodam sagatavot un sasiet 13.000 slotiņu. Tas dos prāvu krājumu papildbarības, palīdzēs ietaupīt rupju lopbarību. Kolhozā ir 22 komjaunieši. Katrs no viņiem apņemas sasiet vismaz 300 slotiņu. Bez tam katrs no 40 saimniecībā dzīvojošiem skolēniem sasies pa 150 slotiņiem.

Mēs griežamies ar aicinājumu pie visiem rajona kolhozu un padomju saimniecību komjau-

niešiem un skolēniem atbalstīt mūsu pasākumu un iesaistīties lopbarības slotiņu sagatavošanā.

Kolhoza «Sarkanais karogs» komjaunieši
M. GEDUSA, V. TURKUPOLE, A. IVANOVA, I. TURKUPOLIS u. c.
skolēni
V. BEINAROVICIS, I. TURKUPOLE u. c.

LĶKJS Jēkabpils rajona komitejā

Apspriežot kolhoza «Sarkanais karogs» komjauniešu un skolēnu aicinājumu palīdzēt kolhozam lopbarības sagatavošanā — sasiet 13.000 lopbarības slotiņu, LĶKJS Jēkabpils rajona komitejas birojs nolēmj atbalstīt komjauniešu un skolēnu iniciatīvu.

Komjaunatnes rajona komitejas birojs uzdod visām kolhozu

mācoties mazsvarīgus un tālus no mūsdienu uzdevumiem jautājumus. Tāpēc visi šie jautājumi rūpīgi jāpārdomā, kolektīvi jāapspriež un jāizvēlas pašmācībai tāds virziens, lai politiskajā izglītībā būtu secība, pakāpeniskums, lai jautājumi, ko izvēlas mācībam, būtu aktuāli, svarīgi mūsdienu apstākļiem un veicinātu lielo komunisma celtniecības uzdevumu atrisināšanu. Tāpēc nepieciešami ne tikai mācīties partijas vēsturi, filozofijas jautājumus, bet tur, kur vājas darbinieku ekonomikas zināšanas, kur augsta ražotās produkcijas pašizmaksa, zems darba ražīgums, jāieteic pievērst galveno uzmanību ekonomisko problēmu studēšanai ekonomiskajās skolās, ekonomikas studēšanas pulciņos, semināros, kā arī politiskajai.

Ceturtkārt, ievērojot brīvprātības principu politiskās izglītības tīkla komplektēšanā, jāveic liels izskaidrošanas darbs, lai tajā iesaistītu bezpartejiskos, vispirms aktīvistos, komjauniešus un jauniešus, ražošanas pirmindniekus, novatorus. Katrā padomju saimniecībā, kolhozā, uzņēmumā var darboties divi trīs pulciņi, skolas vai semināri jo «mūsdienu apstākļos marksisma-ļeņinisma ideju apgūšana, partijas politikas dziļa izpratne un cīņa par tās realizēšanu ir ne tikai komunistu, bet arī visu darbaļaužu dzīves nepieciešamība...» (no PSKP CK 1960. g. 9. janvāra lēmuma). Politiskās izglītības sistēmā jāaptver plašas darbaļaužu masas.

Piektkārt, katrai partijas pirmorganizācijai nopietni jāizraugās propagandistu kadri un jāieteic partijas rajona komitejai apstiprināšanai tikai tie, kas spējīgi godam veikt šos uzdevumus. Par propagandistiem jāizvēlas saimniecisko organizāciju vadītāji, speciālisti, kā arī ierindas komunisti, kas labi un vispusīgi sagatavoti.

V. KĀRKLINS,
partijas rajona komitejas partijas izglītības kabineta vadītājs

Komunistiskajai kustībai semafora pacelts

Plaviņas... Šodien šis vārds plaši pazīstams visā mūsu zemē. So nosaukumu nes topošais lielākais Daugavas hidromezgls. Pa tērauda maģistrālēm tam pienāk daudz kravu, ko sūta desmitiem pilsētu un rūpnīcu.

Netālu no Daugavas giganta ir pilsēta un dzelzceļa stacija ar tādu pat nosaukumu. Plaviņu dzelzceļnieki darbos līdzinās pēc hidromezgla cēlājiem. Elektriķi, ko ražos savaldītās upes enerģija, izdarīs istu apvērsumu arī Latvijas dzelzceļa transportā. Liela nākotne gaida nelielās stacijas kolektīvu. Pēc nedaudz gadiem te trauksies elektrovilcieni ar uzrakstiem «Maskava—Rīga», smagsvara vilcienus pārvadās elektrolokomotīves.

— Būsim skaistās rītdienas cieņīgi. Ar darbiem tuvināsim to, — runā dzelzceļnieki svinīgajās sapulcēs, ražošanas apspriedēs, ikdienā.

Viņi ir lietišķi ļaudis. Transporta dienesta precizitāte izveidojusi tiem noteiktas, enerģiskas rīcības kolektīvisma, saliedētības garu. Kā tuvu un saprotamu lietu sacensību par komunistiskā darba brigāžu un trieciennieka nosaukuma iegūšanu uzņēma stacijas kolektīvs. Nepagāja ilgs laiks, kad to izcīnīja divas stacijas darbinieku maiņas. Komunistiskā darba kustība auga plašumā un dziļumā. Dzelzceļnieki nosprauda jaunu robežu — sākās spraiga sacensība par komunistiskās stacijas nosaukuma iegūšanu.

Tā ir varens stimul darba ražīguma pieaugumam. Ļausim par to runāt skaitļiem. Triju pēdējo gadu laikā Plaviņu dzelzceļa stacijā kravu apgrozība palielinājusies

Ilggadīgā pirmijniece Paulīne Rozeniece pavada kārtējo vilcienu.

D. ZELTIŅA foto

par 47,5 procentiem. Maksimāli izmantojot vagonu celtpēju, pazeminājušies transporta izdevumi.

Komunistiskās maiņas dežurants Jāzeps Andīņš.

Skolotāju vasara

Vēl mēnesis, un atvērsies skolu durvis. Klusajās klasēs ienāks pierastais troksnis, skolēnu čalas un ikdienas darba ritums. Bet pašlaik atpūšas un jaunajam mācību gadam uzkrāj spēkus kā skolēni, tā skolotāji. Vasaras mēnesus mūsu rajona skolotāji cenšas izmantot pēc iespējas lietderīgāk.

Jau notikušas divas pieredzes apmaiņas ekskursijas pie Bauskas un Jelgavas pedagogiem, augstā paredzēti tematiski izbraucieni — literāriem pa rakstnieku dzīves vietām, biologiem uz izmēģinājumu stacijām, matemātiķi dosies uz Daugavpili.

Vairāk nekā četrdesmit skolotāju vasaru pavada atpūtas namos Rīgas Jūrmalā, kur pieejama arī bezmaksas ārstēšanās. Rajona skolotājiem piešķirtas ceļazīmes tālākām ekskursijām — uz Leningradu un Maskavu, uz Grūziju un Aizkarpatiem.

Simt piecdesmit deviņi rajona skolotāji mācās neklātienē. Viņu vidū ir Seces septiņgadīgās skolas skolotāji A. Jēgermanis un V. Jēgermane, Daudzvēstis atonģadīgās skolas skolotāji V. Iliško, E. Krēslina un citi.

Ap 200 rajona pedagogu papildina zināšanas katrs savā specialitātē kvalifikācijas celšanas kursos.

L. SALA

1961.—1962. gados, salīdzinot ar 1959. gadu, katra vagona lietderīgā krava palielinājusies par 0,6 tonnām. Tādējādi šajā laikā papildus kravām atbrīvojušies daudzi simti vagonu.

Ar kāpjošu līniju iezīmējas darba ražīgums. Tā paaugstināšanai plaviņieši pielieto dažādus ceļus un līdzekļus. Transporta darbinieki cenšas lietderīgi izmantot katru darba dienas stundu. Liela grupa dzelzceļnieku apguvuši vairākus arodus. Vajadzības gadījumā viņi spēj aizstāt viens otru.

Triju gadu laikā Plaviņu dzelzceļnieki sastādījuši lielu skaitu smagsvara vilcienu. Tajos aiztransportēti vairāk nekā 1.500.000 tonnu tautas saimniecības kravu. Parasto sastāvu aizstāšana ar smagsvara šajā laikā atbrīvojusi 940 lokomotīves citu vilcienu pārvēšanai.

Šā gada septiņos mēnešos Plaviņu dzelzceļnieki sasnieguši jaunu robežu. Kravu apgrozība turpina pieaugt. Šinī laikā virs plāna iekrauti vairāk nekā 1280 vagoni. Sastādīti 678 smagsvara vilcieni. Tajos virs normas aiztransportētas 412.291 tonnas tautas saimniecības kravu.

Stacijas kolektīvs nesamierinās ar sasniegtu. Vēl ir iespējas uzlabot vairākus rādītājus, bet daži, piemēram, vietējo vagonu dikstāve ir ilgāka, nekā paredzēts. Ir arī dažādi cita rakstura trūkumi.

Stacijas kolektīvā izauguši lieliski cilvēki, sava aroda speciālisti, tādi kā vilcienu sastādītāji K. Keipāns, J. Ločs, sakabinātāji V. Mironovs, A. Kuprišovs, N. Hohlovs, pirmijnieki A. Reinbahs, P. Rozeniece, V. Kārklīns, G. Lukašova, vagonu apskatītāji J. Bite, A. Bērziņš, mašīnistu M. Ivanovskis, O. Smekis, K. Dekterovs un citi. Viņi ar personīgo piemēru rāda, kā jāstrādā, lai izcīnītu komunistiskā darba kolektīva augsto un atbildīgo nosaukumu.

Sagaidot Vissavienības dzelzceļnieku dienu, Plaviņu stacijas kolektīvs turpina cīņu par jaunu robežu sasniegšanu.

V. Ščerbakovs,
Plaviņu dzelzceļa stacijas priekšnieks

Telus turēt tikai lielās grupās

Intensīva lopkopība prasa tādas lopu turēšanas un audzēšanas metodes, kuras pielietojot var kāpināt darba ražīgumu, pazemināt produkcijas pašizmaksu. Mūsu rajonā arvien vēl liels darba spēka patēriņš ir telu audzēšanā. Tas rodas tadē, ka telus tur piesietus, pie kam ļoti mazās grupās. Ir saimniecības, kurās viens kopējs apkopj tikai 15—20 telus. Protams, šādi audzējot jaunlopus, nevar būt ne runa par produkcijas ieguves kāpinājumu un pašizmaksas samazināšanu. Darba ražīguma skaitļi ir kļuvuši par vienu no svarīgākajiem saimniecību attīstības pamatrādītājiem. Kāpināt darba ražīgumu — tas nozīmē ikvienā darba stundā ražot vairāk un līdz ar to arī lētāk visai sabiedrībai nepieciešamos lauksaimniecības produktus.

To sapratuši Lones padomju saimniecībā, kur meklē jaunus ceļus lopkopības produktu ražošanas palielināšanā. Šeit jau vairākus gadus telus audzē nepiesietus lielās grupās. Protams, sākumā atradās viens otrs skeptiķis, arī no pašu lopkopēju vidus, kas šaubījās par šīs metodes priekšrocībām. Viss jaunais, progresīvais ne katrreiz viegli ieviešanas praksē, taču iesakņojas dziļi un paliekoši. Turot telus nepiesietus, iespējams vienlaikus padzirdīt un pabarot daudz lielāku dzīvnieku grupu. Šeit katrā novietne sadalīta atsevišķos aizgaldos. Dzirdīšanas silītes iekārtotas ejas pusē ar tādu aprēķinu, lai katrā aizgaldā vienlaikus varētu padzirdīt ne mazāk kā 15 telus. Rupjās barības izēdināšanai ierīkotas redzes aizgalds pretējā — sienas pusē. Katrā aizgaldā vienā silītē novietota minerālbarība — sāls un krits. Telus komplektē nodalījumos ar vienādu vecumu. Tādējādi pilnpiena un vājpiena devas katrai atsevišķai grupai ir vienādas. Pielietojot grupu dzirdīšanas un barošanas metodi, iespējams katrā telu kopējai nodot pārziņā 70—100 telus.

Pašlaik saimniecībā ir 448 teļi, kuru apkopj septiņi cilvēki. Tādējādi vienas lopkopes vidējā darba slodze ir 64 jaunlopi.

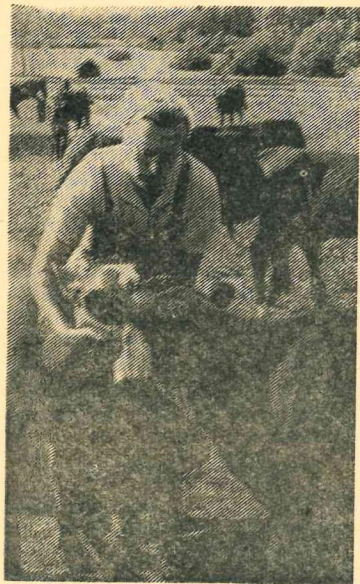
Ja salīdzina viena centnera dzīvsvāra pieaugumam patērēto darba spēku, turot telus nelielās grupās un pēc jaunās metodes, tad izrādās, ka pēdējā dod lielu ietaupījumu gan darba spēka, gan ražošanas izmaksu ziņā. Tā, 1959. gadā viena centnera dzīvsvāra pieaugumam patērētas 5,9 cilvēkdienas, kamēr 1961. gadā tikai 4,5. Tas, neapšaubāmi, vēlreiz pierāda šīs metodes priekšrocības. Samazinās telu dzīvsvāra pieauguma centnera pašizmaksa.

Viena no pirmajām lopkopēm, kas apņēmās audzēt telus lielās grupās bez piesiešanas, bija Zenta Draveniece. Viņas rūpīgo roku kopie jaunlopi ik gadus uzrāda labus dzīvsvāra diennakts pieaugumus. Pērn viņas koptie teļi devuši 600 gramu vidējo dzīvsvāra pieaugumu. Šīnā gadā rezultāti vēl augstāki — pusgadā panākts 712 gramu vidējais diennakts pieaugums. Protams, tas sasniegts ar pasaizliedzīgu darbu. Tagad, vasaras periodā, b. Draveniece vienmēr raugās, lai teļi saņemtu zaļbarību pietiekošā daudzumā. Tie tīri, spoži spalvu. Arī kūti aizgaldi, ejas un barības silītes izberztas un izmazgātas jo baltas. Pie sienas izlikti sociālistiskās sacensības rādītāji, kuros atspoguļota b. Dravenieces un b. Lasmanes kopējā sacensība. Zenta Draveniece šogad apņēmusies nobarot un nodot valstij 100 teļu, panākt 450 gramu vidējo diennakts dzīvsvāra pieaugumu. Šā gada pirmā pusgada dzīvsvāra pieauguma rādītāji liecina, ka tie krietni vien ir pārsniegti.

Vasaras periodā labus dzīvsvāra pieaugumus panākušas arī pārējās teļu kopējas. Tā, Ilgas Lasmanes koptie teļi jūnijā devuši 708 gramu vidējo pieaugumu dienā, Ainas Banderes — 690 gramu. Tas vēlreiz pierāda, ka arī kopjot telus lielās grupās, tikai attiecīgi pārkaļķojot darba tehniku, ir iespējams iegūt augstus produkcijas rādītājus. Tāpēc šī metode ieviešana

visās tajās saimniecībās, kur vēl arvien telus tur sīkās grupās, neproduktīvi izmantojot darba spēku kā arī novietnes.

Z. BABAKOVA

Attēlā: telkope Zenta Draveniece.
D. SLIKŠANA foto

Par 250 centneru cukurbiešu ražu

— Turpat četrkārtīgi palielināt cukurbiešu sējumu platību nav nemaz tik vienkārši, — sprieda brigādes ļaudis, iepazīstoties ar 1962. gada ražošanas plānu. Kāpinājums patiešām bija ievērojams. Toties uzkrātā pieredze cukurbiešu audzēšanā lika labāk saskatīt vēl neizmantotās rezerves. Pērn taču cukurbiešu audzēšanā brigāde sasniedza vislielākos rādītājus saimniecībā.

Laukus cukurbietēm izvēlējāmies labākos. Daļā tīrumu pērn auga kukurūza, graudaugi. Uz arām arī daudzgadīgos zālājus, kas bija auguši trīs četrus gadus, bet ap 4 hektāri cukurbiešu iesējām kūdrājos. Visus laukus kultivējām divās kārtās ar smagajiem šķīvjiem. Pirms sējas augsnei devām minerālmēslus. Vidēji uz hektāra iesējām pa vienam centneram bormagnēzija, pa diviem centneriem kālija un diviem centneriem superfosfāta. Pēc mēslošanas laukus atkal nokultivējām. Tas apstākļi, ka par sējumu izvietojumu sākām domāt jau rudenī, deva iespēju cukurbietēm paredzētos tīrumus

bagātīgi mēslot ar organisko mēslojumu.

Tieši līdzšinējā prakse apstiprina, ka ļoti svarīgs faktors cīņā par augstām ražām ir optimālo sējas termiņu izvēle. Tā arī sēju sākām maija pirmajās dienās un beidzām 5. maijā. Mehanizators Staņislavs Gabranovs vēl pirms pāris gadiem, lai arī kā centās, tomēr ar zirgu vilkmes sējmašīnu dienā nepaveica vairāk par 3—3,5 hektāriem. Tagad viņš visu 22 hektāru platību apsēja nepilnās trijās dienās. Viņa apkalpotais agregāts bija vienmēr priekšzīmīgā kārtībā. Šī uzcītība arī palīdzēja mehanizatoram izcīnīt ceļojošo sarkano vimpeli kā atzīni par labu darbu.

Mūsu padomju saimniecības rīcībā bija vajadzīgā tehnika, lai veiktu sējumu kopšanas uzdevumu. Tomēr tās neizrādījās tik daudz, lai pilnīgi aizstātu uz laiku no ierindas izgājušos agregātus. Bet pavasarī dažādu avāriju mēdz būt sevišķi daudz. Atlikt irdināšanu nozīmētu zaudēt ražu. Tāpēc nospriedām, ka drošs paliek

drošs — izmantosim brigādes rīcībā esošo dzīvo vilcējspēku. Mūsu secinājums izrādījās pareizs. Rindstarpu irdināšanu uzsākām tūlīt pēc sēklas sadīgšanas ar zirgu vilkmes spēku. Irdināšanu turpinājām divas trīs reizes līdz lauka izkaplēšanai un izpudurošanai. Tieši šis apstāklis lielā mērā sekmēja cukurbiešu ātrāku augšanu.

Pēc izpudurošanas devām divus centnerus slāpekļa mēslojuma, tūlīt uzsākām ravēšanu un otrreizēju retināšanu, kuru nobeidzām 22. jūnijā. Līdztekus irdinājam rindstarpas.

Ravēšanu uzsākām, kad bietēm parādījās pirmās divas lapas. Jāsaka, ka daudz ravēt nenācās, jo sējumi visumā bija tīri no nezālēm. Pēc ravēšanas devām pa vienam centneram slāpekļa mēslojuma uz katra hektāra.

Nelabvēlīgie klimatiskie apstākļi sekmēja biešu mušas izplatīšanos. Tā vien šķita, ka bietēm klāsies slikti. No oļiņām izšķīlušies kāpuri ieurbās lapu mikstumā. Palīdzēja miglošana ar ķīmikālijām un kaiteķiem nācās atkāpties.

Tagad cukurbietes labi aug un sola bagātu ražu. Tas, bez šaubām, ir visas brigādes kopējo mērķtiecīgo pūliņu rezultāts. Tiesa, tagad jo spilgti parādās izvēlētais augsnes ietekme, jo kopšanas apstākļi visiem laukiem bija vienādi. Vislabākās bietes ir tajās vietās, kur pērn auga kukurūza. Tas arī saprotams, jo šīs augsnes bagātīgi piesātinātas ar organisko mēslojumu. Mūsu saimniecībā kukurūza parasti visā pilnībā saņem paredzēto mēslojuma devu. Ļoti labi cukurbietes attīstās agrākajā ābolainē, kur radītas bagātīgas slāpekļa rezerves, kas uzkrātas ar gumiju starpniecību. Kūdrājā cukurbietes audzējam pirmo gadu. Tur augiem izveidojusies spēcīga sakņu sistēma.

Visai liela problēma mums bija neparastais slapjums. Šodien priecājamies, ka varējām spītēt lietum un laikus tikt galā ar sarežģītajiem un darbietilpīgajiem sējumu kopšanas pasākumiem. Šoreiz bijām ieguvuši, jo tieši lietainajā laikā roku darba spēks paveica to, ko nevarēja izdarīt mašīnas. Ja kāds tajās dienās pavērotu brigādi, tad droši vien teiktu, ka ļaudis skrienas ar laiku. Katrs centās pirmais nobeigt retināšanu, ravēšanu un kaplēšanu. Darba dienu sējumu kopšanas laikā pagarinājām līdz deviņām stundām. Cukurbiešu kopēji ierosināja, lai visi kopīgi strādātu, lai viens otru redzētu un pamudinātu. Tā radās kolektīvs sacensības gars. Ļoti labi strādāja Ausma Bērziņa, Aleksandrs Andrejevs, Mironas Sudņiks, Inta Eglīte. Neatpalika arī gados vecie pensionāri — Alma Šverne un Emilija Balode. Vecākie strādnieki Stefānija Jukša un Aina Bruniņa nerēķinājās ar stundām un savu tiesu padarīja ar uzviju. Talkā nāca arī Jēkabpils rajona rūpkombināta galdniecības ceha strādnieki, kas ārpus darba laika izravēja nezāles viena hektāra platībā.

Domājam, ka ar šeit izklāstītās agrotehnikas palīdzību rudenī varēsim novākt vismaz 250 centneru biešu no katra hektāra.

DZ. KĀRKLIŅA,

veterināri bakterioloģiskās laboratorijas ķīmiskās nodaļas vētarste

G. SAUKA,

agronome, Plaviņu paraugsaimniecības brigādiere

Meitas un... pameita

Kolhozs «Sarkanā zvaigzne». Cukurbiešu lauks, aizaudzis nezālēm. Nezāles: Urā, māsīņas, dzivojam! Mūsu saimnieces savām gotiņām sienu plauj, bet mēs augam.

Cukurbiete: Klausieties, es taču arī augu.

Usne (griežas pie vibotnes): Paklausies, draudzenīt, atļauj tai sīkajai ieraudzīt mūsu gigantiskos apmērus.

Vibotne: Kas vēl nebūs, negribu viņas dēļ traucēt savu mieru un labsajūtu.

Tā arī neizdevās cukurbietei ieraudzīt saules gaismu. Un ļoti

labi, ka mē, citādi viņa, palūkojusies, kas notiek apkārtnē, pavisam aiz kauna zemē būtu ielidusi. Aina savā ziņā vienreizēja. Šeit plecu pie pleca kā kaujas laukā stāv pienene un usne, vibotne un nātre, tikai cukurbietes nez kur paslēpusās.

Kas vainīgs šajā nejēdzībā? Kolhoza priekšsēdētājs nosauca trīs sievietes, kurām jāapkopj šis lauciņš. Lūk, saruna, kas atsedz viņu seju, viņu attiecīmi pret darbu. Jefimova: «Nē, tad jau es labāk ābolu novācu, nekā cukurbietes ravēju.»

Judina: «Protams, tur gan iz-

strādes diena lielāka, gan pildapmaksa paredzēta.»

Mežvārde: «Un sienu savai gotiņai var sapļaut.»

Bet kas ravēs cukurbietes? Ja visi darīs tikai to, kas viņiem izdevīgi, tad kolhozam labuma no tā būs maz. Jo vairāk padarīs, jo lielāka būs apmaksa par darba dienu, jo augstāks kolhoznieku labklājības līmenis, to skaitā arī jūsējais, Jefimova, Judina un Mežvārde. Neaizmirstiet, ka, strādājot kolhozā, jūs strādājat sev. Kolhozs taču ir jūsu. Tā intereses — jūsu intereses!

B. POŽAROVŠ

MINERĀLBARĪBU KATRĀ NOVIETNĒ!

Nesen kopā ar Jēkabpils rajona galveno veterinārārsti b. Plešavnieci izbraucām uz Leimaņu un Raiņa kolhoziem, lai noskaidrotu sivēnu krišanas cēloņus.

Leimaņu kolhoza Zanānu cūku novietnē neilgā laikā kritušas 15 ap četri mēneši vecas bekoncūkas. Noskaidrojot apstākļus uz vietas, konstatējām, ka cūkām divas nedēļas izbaroti sadiguši, bojāti kartupeļi, kas satur kaitīgu vielu — solonīnu. Tas arī bijis barokļu krišanas cēlonis. Pārtraucot izbarot šos kartupeļus, krišana pakāpeniski samazinājās. Saimniecības vadībai un speciālistiem jāraugās, lai šādas kartupeļus dzīvniekiem neizbarotu. Solonīna daudzums kartupeļos galvenokārt paaugstinās pavasaros, un visvairāk tā ir tieši asnos. Tādēļ kartupeļi pirms izēdināšanas jāattīra no asniem. Izbarot tos var tikai nelielos daudzumos. Jāsaka, ka vaisliniecēm un sivēniem šajā kolhozā neizēdina minerālbarību. Sivēniem nav ieliets silītēs tīrs ūdens, kādēļ tiem jādzer netīrs, vircains ūdens, kas atrodas apkārtnē uz vietas. Tagad, vasaras periodā, svarīgi izbarot cūkām, it sevišķi augošiem sivēniem, pēc iespējas vairāk zaļbarības, kas bagāta vitamīniem un olbaltumvielām. Taču Zanānu novietnē ābolu izbaro samērā nēcīgos daudzumos.

Vairāku kolhozu speciālisti pavisam kontrolē lopu barošanu un necenšas nodrošināt tos pietiekošā daudzumā ar minerālbarību. Tas rada saimniecībām lielus zaudējumus. Minerālbarības trūkums vaislinieču barības devās izsauc jaunpiedzimušo sivēnu nikuļošanu un krišanu. Tādu stāvokli pieļāvuši Raiņa kolhoza zootehniks b. Asīte. Šeit mēneša laikā Smeķerstānu novietnē

krituši 30 sivēni. Vaislinieces visu grūsnības laiku nav saņēmušas ne minerālbarību, ne vitamīnu piedevu. Tādēļ jau ar 4 dienu vecumu sivēni sāk nobeigties. Kaut gan kolhoza noliktavās atrodas krits, taču to neizēdina. Kolhoza veterinārārsts gan ieteicis vaisliniecēm pēdējās divās nedēļās pirms atnešanās dot vitamīna injekcijas, taču zootehniks tam nav piekritusi, aizbaidīdies ar to, ka vitamīnus došot sivēniem. Taču tas nav darīts. Tāpēc nav jābrīnās, ka ir metieni, kuros aiziet bojā gandrīz visi sivēni. Minerālbarību nesaņem arī jaunās vaislinieces, kas izvietotas lauku šķūnī trīs aizgaldos. Cūkas burtiski peld dubļūn vircas jūrā, turpat arī guļ. Ābolu nesasmalcinātu met aizgaldos, kur to iemin mēslas. Bet ir taču svarīgi, lai dzīvnieki pilnīgi izmantotu pasniegto barību, lai to neizšķiestu nelietderīgi. Kolhoza vadībai un speciālistiem jānokārto minerālbarības izēdināšana, dodot dzīvniekiem pietiekošā daudzumā kritu, sāli, bet sivēniem arī dzelzs un vara vitriolu, oglekles, mālus, kuņģa sulu. Vaisliniecēm grūsnības pēdējā posmā jāizdara vitamīnu injekcijas. Nepieciešams nekavējoties pielietot sivēnu audzēšanā arī biostimulatoru.

Regulāri un pietiekošā daudzumā izbarojot minerālbarību, kā arī ievērojot visus pārējos zootehniskos noteikumus vaislinieču un sivēnu ēdināšanā, būs iespējams pilnīgi novērst sivēnu krišanu. Tas ir katra speciālista tiešais pienākums.

Vai nevarētu būt citādāk?

Kolhozā «Čiņa» 2. brigādes sapulce tika sasaukta sestdienas vakarā. Kaut arī lija lietus un laiks bija pavisam nemīlīgs, cilvēki sanāca. Tikai šoreiz viņi nerunāja par darbu, par siena ievākšanas gaitu... Patiesību sakot, runāja arī par to, bet tas nebija galvenais. Šoreiz runa bija par pašu cilvēkiem, par Pēteri un levu Vaskārnīkiem, kas ir šīs brigādes locekļi.

...Pēteris Vaskārnīks runā mierīgi, runā par to, kā viņš dzīvo. Saka, ka vajadzīga lielāka palīdzība. Viņš savā laikā strādājis, cik spējis, bet tagad ir citādāk...

Pēterim Vaskārnīkam jau septiņdesmit piektais. Skaidrs, ka kolhozam jāpalīdz. Un palīdz arī — valde bez atbildības dod pienu un graudus.

Bet leva? Viņa ar brāļa runu nav apmierināta, viņa nemierīgi grozās, acis zibēt zib. Nu, kad viņa tiks pie vārda...

Levai, protams, atļāva runāt. Viņa varēja pastāstīt visu, kas uz sirds. — Nu, lai tad iet par visu! Un leva sāk runāt par to, ka vēl 1952. gadā viņa plūkusi linus, ka strādājusi smēdē (arī tas bijis sen), bet viņai par to nav samaksāts. Leva atceras visu, viss viņai pierakstīts. Tikai darba grāmatiņā nu jau kuro gadu nav izdarīts neviens ieraksts, jo viņa kolhoza druvā nav strādājusi.

Tagad jau ir runa par 1962. gadu. Brigadieris V. Kalniņš pavisam lūdzis, varbūt viņa varētu kaut pāris cukurbiešu vagas izravēt. — Šito bezkaunību! Vai tad man jau nav septiņdesmit pirmais? — leva Vaskārnīce bija sašutusi.

— Neviens jūs nespieda, bet tikai lūdz.

— Vai tad jūs nezināt, cik man gadu?

— Nu, labi! Šovakar mums ir cits priekšlikums, — to saka kāda sieviete. — Vārdu sakot, mums nekaunīgi cilvēki pa naktīm zog sieni. Lūk, pagājušā naktī atkal... Vai jūs varētu pa naktīm pastaigāt gar siena kaudzēm? Protams, ne jau viena.

— Ko! — viņa gandrīz iekliezās. — Nē, nekad! Leva Vaskārnīce apgalvo, ka viņa nolikvidēsot jau pirmajā naktī. Nē! Nē!

Bet ko saka cilvēki? Viņu vidū gan tādi, kam četrdesmit, gan tādi, kam jau septiņdesmitais tāpat kā levai. Runā viņi visi, runā ar atbildības sajūtu, jo leva Vaskārnīce viņu brigādes cilvēks.

— Kā lai saka? Mūsu vidū ir daudzi, kam jau septiņdesmitais. Arī man, — saka Jānis Smirnovs. Viņš katru dienu strādā. Ir taču arī tādi darbi, ko viņš var padarīt. Gados vecais kolhoznieks šogad izpelnījies vairāk nekā 80 izstrādes dienu.

— Mēs esam veci. Bet darba daudz. Saule šogad skopojas ar siltumu. Cik mēs varam, tik mums jāražo. Tā ir mūsu kopēja lieta. Vai tad leva nevarētu mazliet... Tad mēs arī skatītos savādāk.

Labi runāja Jānis Smirnovs. «Mūsu kopēja lieta. Cik mēs varam, tik mums jāražo,» — tā viņš teica. Bet Vaskārnīcei tas kā dadzis acīs. Viņai nepatika neviena cilvēka vārds, ne arī pati sapulce.

— Tiesa! Tā bija tiesa par mums! — leva Vaskārnīce novērtē sapulci.

Jā, var arī nosaukt šo sapulci par tiesu. Tā bija tiesa par levas Vaskārnīces attieksmi pret kolektīvu, pret kolektīva darbu.

— Nē, es noteikti došos ceļojumā, — viņa ne vienu reizi vien izmet. Ar to aizvainotā sieviete grib teikt, ka viņa braukšot sūdzēties uz Maskavu. Jā, Vaskārnīcei lieli plāni šajā virzienā. Zēloties viņa prot. Viņa ir bijusi gan rajona izpildu komitejā, gan ražošanas pārvaldē, bet pavisam reti griezusies tieši pie kolhoza valdes vai Variešu ciema padomē. Leva Vaskārnīce, ja nepieciešams, tieši tur vajag lūgt padomu vai palīdzību vispirms!

Cilvēki taču redz, kā jūs dzīvojat, pazīst jūs, bet jūs neatrodāt kopīgu valodu ar viņiem un lepnī ejat garām.

Un te jārūnā vēl par vienu jautājumu. Kolhoza valde nekad nav liegusi palīdzību vecajiem ļaudīm. Bet vai šoreiz tomēr nevarēja būt mazliet savādāk? Vai brigadieris V. Kalniņš, vai kaimiņš A. Seičāns nevarēja biežāk aprunāties ar levu un Pēteri Vaskārnīkiem, painterešties, kā viņi dzīvo. Varbūt tiešām vajadzīga lielāka palīdzība? Pēteris Vaskārnīks jau septiņdesmit piektais gads. Viņš strādājis kolhoza darbos, bet tagad vairs nespēj. Varbūt arī levai atrastos kāds darbiņš, ko viņa varētu padarīt. Varbūt viņa rīkotos tāpat kā Jānis Smirnovs vai Juris Vīgants, kas šogad izpelnījies 175 izstrādes dienas.

— Mēs ļoti cienām šos cilvēkus, kas vēl palīdz mūsu saimniecības kopējos darbos, cik spējami. Paldies jums! — teica arteļa valdes priekšsēdētājs Jefims Jefisejevs, — un jums mēs palīdzēsim, cik vien varēsim. Jūs to esat godam pelnījuši.

Tāds ir mūsu zemes pamatlīkums, ka jānodrošina sirmgalviem mierīgas vecumdienas. Bet tikai tad, ja ir godīgi strādāts. Leva Vaskārnīce, vai jūs varat teikt, liekot roku uz sirds: — Esmu godīgi strādājis mūsu kopējā druvā, — pirms rakstāt kārtējo sūdzību?

I. BERTHOLDS

MUMS ATBILD

Radiotranslācijas tīklu izlabos

Ābeļu ciema iedzīvotājs T. Timpa redakcijai atsūtītajā vēstulē, kas publicēta 29. maija numurā, pastāstīja par nekārtībām radiotranslācijas tīkla darbā.

Sūdzība pamatota. Kolhoza «Nākotne» valde pieņēmusi lēmumu sagatavot apmaiņu nepieciešamos stabus radiotranslācijas līnijai un ierakst tos. Sakaru kantora montieri veiks pārējo darbu. Daļa līniju jau izlabota.

A. RESKĀJS,

Ābeļu ciema izpildu komitejas priekšsēdētājs

Leņingradas džesa ansamblja „Diksilend” koncerts

4. augustā Jēkabpili koncertēs Leņingradas džesa ansamblis «Diksilend», kas ar panākumiem pašlaik viesojas mūsu republikā.

Leņingradiešu programma ir plaša un interesanta. Tajā ietverti padomju un aizrobežu komponistu skaņdarbi, dziesmas, dejas, kā arī intermedijas un kupļes par aktuāliem sadzīves jautājumiem. Vienu koncertā piedalīsies estrādes dziedātāja Tamāra Taube, kas izpildīs liriskās un dažādas žanra dziesmiņas. Vairākas neapoltināšu dziesmas koncertā dzirdēsīm solista Nikolaja Satajina priekšnesumā. Leņingradiešu vieskoncertā piedalīsies arī vairāki baleta solisti.

B. BOMANE

BRĀLĪGAJĀS SOCIĀLISMA ZEMĒS

JAUNA PILSETA

PEKINA. Tur, kur vēl pirms desmit gadiem bija gandrīz neapdzīvots apvidus, izaugusi jauna rūpniecības pilsēta ar fabrikām un rūpnīcām, kas ražo kokvilnas audumus, diedziņus, cukuru un citus pirmās nepieciešamības priekšmetus Ķīnijas mazākumtautību iedzīvotājiem. Jauno pilsētu sauc Šihēczi. Tā kļuvusi par vienu no galvenajiem Ķīnijas uiguru autonomā rajona vieglās rūpniecības centriem.

Pilsētas uzņēmumi izgatavo vairāk nekā 150 rūpniecības izstrādājumu. Pērn Šihēczi rūpniecība deva valstij tūkstošiem ķīpu diedziņu, 16 miljonu metru audumu, 3 tūkstošus tonnu cukura, simtiem tonnu papīra, trikotāžas, ziepju un citu preču.

BEZVADU SAKARI

PRĀGA. Teslas elektrotehniskā rūpnīca sākusī izgatavot jauna tipa radioreleju aparātus, kas vienā laikā spēj pārraidīt līdz 60 telefona sarunu. Jaunais aparāts konstruēts A. Popova sakaru tehnikas zinātniskās pētniecības institūtā Prāgā.

Pašlaik šajā institūtā pārbauda iekārtu, kas dos iespēju reizē pārraidīt līdz 300 sarunu.

TERMISKĀ ELEKTROSTACIJA

SOFIJA. Uzsākti priekšdarbi «Marica—Austrumi» enerģētikas kompleksa otras elektrostacijas celtniecībai. Jaunās termiskās elektrostacijas jauda būs 600 tūkstoši kilovatu. Tā būs apgādāta ar visjaunākajām padomju mašīnām un agregātiem. Līdz 1965. gada beigām no četriem turboagregātiem tiks nodoti ekspluatācijā divi, katrs ar 150 tūkstoš kilovatu jaudu.

Elektrostacija strādās ar Austrummaricas ogļu baseina lignīta ogļiem, kurām ir maz kaloriju. Pēc stāšanās darba ierindā termiskā elektrostacija «Marica—Austrumi 2» gadā ražos 3,5 miljardus kilovattstundu elektroenerģijas.

PAĀTRINĀS CELTniecības TEMPI

ULANBATORA. Sastatnes un torņa celtni, kas it visur slien augšup, ir mūsdienīgu Mongolijas ainavas raksturīga iezīme. Mongolijas celtnieki tagad katru mēnesi veic tik daudz celtniecības un montāžas darbu, cik visā 1952. gadā. Pērn tika veikts 2,5 reizes vairāk celtniecības un montāžas darbu nekā pirmās piecgades laikā.

Līdz visas tautas svētkiem — Mongolijas tautas revolūcijas 41. gadadienai, ko atzīmēja 11. jūlijā, Ulanbatorā vien tika nodoti lietošanā vairāk nekā 20 lieli objekti — dzīvojamie nami, mācību iestāžu korpusi utt.

PIRMO DESMIT VALSTU SKAITĀ

VARSĀVA. Salīdzinot ar pirmskara periodu. Polijas rūpnieciskā ražošana pašlaik ir palielinājusies vairāk nekā septiņas reizes. Tautas varas pastāvēšanas gados Polijas darbaļaudis sākušī ražot un izgatavot arvien lielākā skaitā jūras kuģus, automobiļus, traktoros, elektrolokomotīves, lielus darbģaldus, enerģētiskās turbīnas, kombainus, plastmasas, sintētisko kaučuku, antibiotiskās vielas un daudz citu rūpniecības izstrādājumu. Ogļu, tērauda, čuguna, koksa, cementa, jūras kuģu un radiouztvērēju ražošanā Polijas Tautas Republika jau ierindojusies pirmo desmit pasaules valstu skaitā.

(TASS)

Darbaļaudis RAKSTA redakcijai

Aizmirstie piepilsētas iedzīvotāji

Ar Jēkabpils pilsētu robežojas Salas ciema teritorija, tani skaitā arī tā saucamais «Miestlauks» — māju grupa, kuru no vairākām pusēm ieslēdz pilsēta. Te dzīvo strādnieku un kalpoļāju ģimenes, kuru apģādnieki strādā pilsētas uzņēmumos un iestādēs. Pēc būtības šeit dzīvo pilsētnieki, tomēr daudzējādā ziņā viņus nevar apskaut pat atīlāko rajona nomaļu iedzīvotāji. Jau ilgāku laiku šeit nav nokārtota pasta sūtījumu, laikrakstu un žurnālu piegāde. Salas

ciema centrs atrodas no «Miestlauka» ap 6 kilometri, bet pilsēta atrodas blakus.

Vai rajona sakaru kantora priekšnieks b. Jankovskis nevarētu būt tik pretimnākošs un dot rīkojumu ieslēgt pilsētas pastnieku apkalpes zonā «Miestlauku»? Tas prasītu pastniekam papildus 30—40 minūtes laika, bet «Miestlauka» iedzīvotāji ik dienas saņemtu jaunākos preses izdevumus.

V. GOLUBEVA

Salas ciema «Mežāros»

Rīgas Industriālais politehnikums uzņem jaunus audzēkņus

Rīgā, blakus Akadēmiskajam Drāmas teātrim atrodas Rīgas Industriālais politehnikums. Politehnikumā darbojas dienas, vakara un neklāties nodaļas, kurās kopā mācās ap 1500 cilvēku. Katru gadu tas izlaiž ap 140 speciālistu dažādām republikas tautsaimniecības nozarēm.

Kādu specialitāšu tehnikus tad gatavo Rīgas Industriālais politehnikums?

Vispirms — autotransporta tehnikus-mehānikus. Tehnikumu beigušie kopā ar tehniķa diplomu iegūst arī autovadītāja tiesības. Mūsu republika ir tālu pazīstama ar labi nostādītu kokapstrādes un mē-

beļu rūpniecību. Arī par šīs nozares kvalificētu speciālistu var kļūt tehnikumā. Tehnikumā gatavo arī speciālistus metālapstrādē, iekārtas remontā un instrumentu ražošanā.

Tehnikai kļūstot arvien sarežģītākai, tās izgatavošanā un remontā arvien plašāk pielieto metināšanu. Tādēļ tehnikumā gatavo arī metināšanas speciālistus.

Par vienu no interesantākajām specialitātēm jāuzskata kūdras atradņu izmantošana. Kūdra — lēta un ļoti vispusīga vietējā izejviela. Politehnikuma filiālē pie Baložu kūdras rūpniecības nākošie kūdras ieguves speciālisti apgūst plašas zināšanas. Viņi mācās gan ģeodēziju, gan traktorū un citu kūdras iegū-

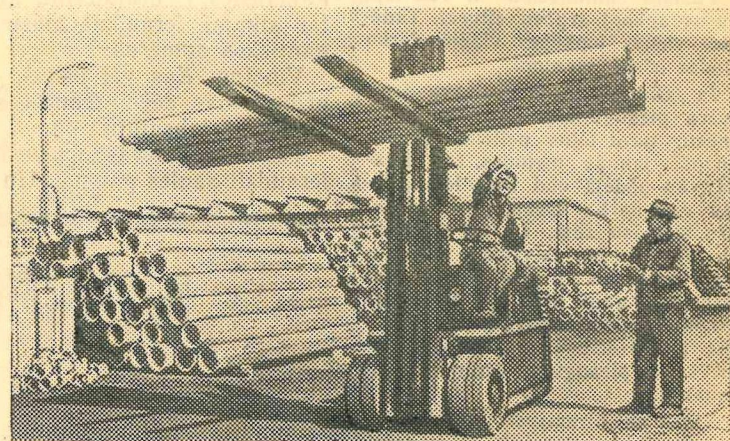
ves mašīnu uzbūvi, apkalpošanu, izmantošanu un remontēšanu. Visus šās specialitātes audzēkņus nodrošina ar kopmītni.

Republikas būvmateriālu, stikla un keramikajai rūpniecībai speciālistus gatavo tehnikuma ķīmijas silikātu nodaļa.

Turpmāko divdesmit gadu laikā republikā plaši attīstīsies plastmasu ražošana. Jauniešos popularitāti jau paspējusi iemantot tehnikumā atvērta plastmasu tehnoloģijas nodaļa.

Šogad uzņemšana tehnikumā ievērojami palielināta. Iestāju pārbaudījumi sāksies augustā.

I. SPROGIS

Vācijas Demokrātiskā Republika. Magdeburgā nesen uzceltā azbesta cementa rūpnīca ir republikā vienīgais tāda tipa uzņēmums. Azbesta šķiedru tam piegādā Padomju Savienība.

Attēlā: gatavās produkcijas iekraušana azbesta cementa rūpnīcā Magdeburgā.

ADN—TASS foto

Redaktore B. IKLAVA

Jēkabpils mežrūpsaimniecībai vajadzīgi pastāvīgam un sezonas darbam:

soferi, traktoristi, atslēdznieki, mehāniķi, meža cirtēji, strādnieki meža kultūru kopšanai.

Nodrošina kopmītnes. Pieteikties Jēkabpils MRS, Jēkabpili, «Keikānos».

Tālivaldis Eduarda d. Mekšs, dzīv. Pļaviņās, Daugavas ielā 38—7, ierosina laulības šķiršanu pret Vairu Jāņa m. Mekšu, dzīv. Rīgā, Vienības gatvē 128—1.

Lietu izskatīs Rīgas pilsētas Leņiņa rajona tautas tiesa.

Aoize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktorei — 2342, redaktorei vietniecei un sekretārei — 2262, redaktorei vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — гасета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабиндского территориального производственного колхозно-совхозного управления.